

[Stensballe.]

sultatet af det da foreliggende Lovforslag. Men endnu har man ikke set ret meget dertil, tværtimod foreligger der en stedse stigende Udgift for Statsbanerne indtil April 1931, da der indtraadte en Nedsættelse af Lønningerne som Følge af, at Konjunktur- og Dyrtidstillæget gik ned. Grunden til, at vi har foreslaaet Nedsættelse af en Kommission, er den, at vi har set, at Statsbanernes Udgifter er steget Aar for Aar; medens Driftsudgifterne indtil 1928—29 var i nedad-gaaende Bevægelse, har de siden været i opad-gaaende Bevægelse, og fra 1928—29 til 1930—31 er de rene Driftsudgifter, som jeg paaviste forleden Dag, steget med 7,4 Mill. Kr. Denne Stigning kan ikke forklares alene ved, at der er sket nogle Forøgelser med Hensyn til de kørte Togkilometer; man kan ikke sige, at det er en absolut Følge deraf. Nej, der er sket andre Ting, som jeg imidlertid ikke skal komme dybere ind paa i Dag, men kun lige berøre: Der er sket en Forøgelse af Personalet, som, efter hvad der foreligger — jeg har ikke haft Adgang til nærmere Undersøgelse —, skulde andrage op imod 1 500 Mand. Denne Forøgelse er fremkommet dels ved, at den højtærede Minister har genindført de gamle Tjenestetidsregler, dels ved, at der nu gives Ferie udover, hvad der tidligere har været Tilfældet, og det skete, forinden saadant blev indført i de private Erhverv. Det kunde nok have ventet, til Ferierne blev indført dér, saaledes at Statsbanernes Overenskomster paa det Punkt havde fulgt de private Overenskomster. Alt i alt har Administrationen givet sig det Udslag, at der er fremkommet stadige Udgiftsforøgelser.

Jeg skal ikke opholde mig ret meget ved, hvad der er sagt om de enkelte Spørgsmaal. Den højtærede Minister udtalte, at meget kunde simplificeres, og han tilføjede, at jeg ikke havde gjort noget i saa Henseende. Nej, det har jeg ikke, fordi der ikke var Tid til det, men den højtærede Minister ved sikkert nok, at der i Generaldirektoratet var Overvejelser i Gang i den Retning, og de vilde ogsaa have ført til et Resultat. Men det, jeg vil fastholde her, er, at efter halvtredie Aars Administration af den højtærede Minister har vi ikke set nogen større Simplifikation, ej heller nogen større Besparselse, tværtimod, vi har set, at Statsbanerne faar stedse højere Driftsudgifter —, som sagt, alene med Undtagelse af de aller-sidste Tider, hvor Lønningsudgifterne er gaaet ned, muligvis ogsaa andre Udgifter — og det samtidig med, at Raamaterialer i denne Periode overalt er faldet i Pris.

Den højtærede Minister dvælede ved den Sammenligning med Forholdene ved andre Landes Jernbaner, som jeg foretog, da jeg forelagde Lovforslaget, og udtalte, at han havde andre Tal. Ja, men jeg tror dog ikke, at den højtærede Minister har andre Tal end dem, jeg nævnte, for den Periode, som jeg omtalte, nemlig Tidsrummet April—December 1929—30 for de danske Statsbaner, for Norges Baner Tiden fra Juli til December, for Finlands Jernbaner, Sveriges Statsbaner og de svenske Enskilda Järnvägar Perioden fra Januar til December, alt sammen 1929 og 1930. Det er i hvert Fald Tal, som jeg har taget fra et Jernbanetidsskrift, som Ministeren ogsaa er bekendt med, og da Tallene sikkert er kommet fra de respektive Administrationer, er de sikkert ogsaa rigtige. Men det var jo heller ikke de Tal, som den højtærede Minister, saa vidt jeg forstod, angreb. Den højtærede Minister nævnte de senere Tal, som jeg ikke er i Besiddelse af, og som jeg ikke kunde være i Besiddelse af, da jeg endnu ikke har faaet dem tilstillet, men disse Tal viser jo for øvrigt akkurat det samme Billede: i de andre Lande er Udgifterne gaaet ned, men her i Landet er Udgifterne steget de sidste Aar, vel nok i mindre Grad, men dog i Fortsættelse af det Billede, jeg gav forleden Dag.

Den højtærede Minister var til sidst inde paa Spørgsmaalet om Oprettelse af et særligt Driftsselskab. Naar vi fra vor Side har stillet Forslag herom, saa er det, fordi vi mener, at efter de Erfaringer, vi har indhøstet i de forløbne Aar, er det paa ny Overvejelse værd. Det er paa ny værd at overveje, om der ikke derigennem kunde skabes bedre Resultater, idet de Resultater, vi har set i de senere Aar fra Statsbanerne, ikke mindst fra deres Udgiftsbudget, jo ikke er særlig opløftende. De Resultater, der er opnaaet med Hensyn til Indtægternes Bevarelse, er vel, som ogsaa den højtærede Minister berørte, i væsentlig Grad fremkommet ved, at Toggangen er blevet forøget noget, ved at de forskellige Takstforanstaltninger er blevet gennemført — ikke mindst Godstaksternes Nedsættelse mener jeg er en medvirkende Aarsag dertil — og ved Returbilletternes Indførelse, hvilket skete i 1928, medens deres Anvendelse udvidedes under den nuværende højtærede Minister. Dette har sammenholdt med, at der har været forholdsvis bedre Konjunkturer end i de Aar, hvor Indtægterne faldt saa kolossalt, fastholdt og maaske i nogen Grad forøget Rejseantallet. Men man kan jo ikke vente i den kommende Tid, under de Konjunk-